

FOLLETO MISA CON NENOS

23. VI. 2024. T.O. 12º B

Marcos 4, 35-41:

“Por que tedes medo?

Aínda non tedes fe?”

Xesús é o meu Capitán

1. MONICIÓN DE ENTRADA

Benvidos, irmáns e irmás á eucaristía dominical. A vida humana non sempre é fácil, a miúdo atopámonos con tempestades que sacoden a nosa vida e o noso mundo, bastante o sabemos con todo o que vivimos nesta pandemia. No evanxeo de hoxe leremos o relato da tempestade acougada, Xesús calma o vento e o mar e dános consolo, forza e paz. Pidamos a Xesús nesta eucaristía que sexa o noso Capitán, que tome o mando da barca da nosa vida e nos encha de fe e de paz nas nosas tempestades.

(O Cartel de Fano deste domingo “Xesús é o meu Capitán” ou unha barca, unha ponte de mando ou unha gorra de capitán).

SAÚDO do sacerdote: No nome do Pai... **O noso Señor Xesucristo, que acompaña a nosa fe nas tormentas da nosa vida, sexa con todos vós.**

2. SÚPLICAS DE PERDÓN

Sacerdote: *Sabendo pola fe que o Señor Xesús está sempre no medio de nós, acudimos a El e acollémonos ao seu misericordia.*

- **Neno/a:** Ti, Xesús que calmas toda tempestade, perdoo as nosas covardías. Señor, ten piedade de nós.
- **Catequista:** Ti, Xesús que nos tes que reprochar tantas veces a nosa falta de fe. Cristo, ten piedade de nós.
- **Pais:** Ti, Xesús que, aínda estando sempre connosco, non che recoñecemos nos momentos difíciles. Señor, ten piedade de nós

Sacerdote: *Deus o noso Pai teña misericordia de nós, axúdenos a superar os nosos medos e guíenos ata a vida eterna.*

3. MONICIÓN ÁS LECTURAS

Hoxe no evanxeo contemplaremos a escena da tempestade acougada por Xesús no lago de Galilea cando parecía que ía acabar nunha traxedia. Xesús recrimínalles a súa falta de fe. Na primeira lectura escoitaremos como o Señor fala a Xob que se queixou a Deus das súas desgrazas. San Paulo afirma que desde que Xesús morreu por nós comezou unha época nova e nós somos criaturas novas.

LECTURAS

XOB 38,1. 8-11 *Aquí se romperá a arrogancia das túas ondas.*

Isto di o Señor Deus: «Tamén eu escollera unha rama da cima do alto cedro e plantábaa; das máis altas e novas ramas arrincarei unha tenra e plantareina no cume dun monte elevado; plantareina nunha montaña alta de Israel, agromará brotes e dará froito. Farase un cedro magnífico. Aves de todas clases aniñarán nel, aniñarán ao abrigo das súas ramas. E recoñecerán todas as árbores do campo que eu son o Señor, que humillo á árbore elevada e exalto a humilde, fago secarse a árbore verde e florecer a árbore seca. Eu, o Señor, díxeno e fareino». Palabra do Señor.

SALMO 106: *Dade grazas ao Señor, porque é eterna a súa misericordia!*

2 CORINTIOS, 5, 14-17: *Comezou o novo.*

Irmáns: Aprémanos o amor de Cristo, ao considerar que, se un morreu por todos, todos morreron. E Cristo morreu por todos, para que os que viven xa non vivan para si, senón para o que morreu e resucitou por eles. De modo que nós desde agora non coñecemos a ninguén segundo a carne; se algunha vez coñecemos a Cristo segundo a carne, agora xa

non o coñecemos así. Polo tanto, se algún está en Cristo é unha criatura nova. O vello pasou, comezou o novo.

MARCOS 4, 35-41: *Quen é este? Ata o vento e as augas lle obedecen!*

Narrador: Aquel día, á tardiña, díxolles Xesús aos seus discípulos:

Xesús: -“Imos á outra beira”.

Narrador: Deixando á xente, leváronllo na barca, como estaba; outras barcas acompañábano. Levantouse unha forte tempestade, e as ondas rompían contra a barca ata case enchela de auga. El estaba na popa, durmido sobre un cabezal. Espertárono, dicíndolle:

Discípulos: -“Mestre, non che importa que perezamos?”.

Narrador: Púxose en pé, increpou ao vento e dixo ao mar:

Xesús: -“Silencio, enmudece!”. O vento cesou e veu unha gran calma.

Narrador: El díxolles:

Xesús: - *“Por que tedes medo? Aínda non tedes fe?”*.

Narrador: Enchéronse de medo e dicíanse uns a outros:

Discípulos: - “Pero quen é este? Ata o vento e as augas obedéceno.

Palabra do Señor.

(Narrador-Xesús-Discípulos)

4. ORACIÓN DOS FIEIS

Sacerdote: *Pai, gritamos na nosa angustia e confiamos en ser escoitados, as ondas álzanse ao alto, lévanos a tempo de bonanza.*

Repetimos: -Sálvanos, Señor. / -Toma ti o temón da miña vida.

1.- Polo Papa Francisco, para que conduza a barca de la Igrexa a bo porto. **Oremos.**

2.- Polas familias e matrimonios cristiáns, para que o Señor acougue as tempestades que se xeran na vida diaria. **Oremos.**

3.- Por quen dubida ou vacilan na súa fe, para que saiban que Xesús está con eles no medio das súas dificultades. **Oremos.**

4.- Polos mozos que realizan os seus exames, para que o Espírito axúdelles tamén nos seus estudos. **Oremos.**

5.- Por nós aquí presentes na Eucaristía, e por todos os cristiáns do mundo, para que sexamos valentes e non teñamos que escoitar dos beizos de Cristo: “Por que sodes tan covardes? Aínda non tedes fe?”. **Oremos.**

6.- Pola nosa comunidade parroquial, para que sexa unha comunidade viva e evanxelizadora. **Oremos.**

Sacerdote: *Pai, ti que acougas as augas e tranquilizas os mares, arríncanos da tribulación e condúcenos ao ansiado porto. Por XCNS.*

5. PRESENTACIÓN DE OFRENDAS

- **GORRA MILITAR O DE CAPITÁN:**

Nas tormentas da vida, que nunca faltan, sobre todo nestes tempos de pandemia, queremos, Xesús, que ti sexas o noso capitán, o que nos marque a rota, o que nos guíe a bo porto.
Para iso confiamos en ti, Señor.

- **PAN E VIÑO**

Co pan e co viño ofrecémosche, Señor, o traballo de todas aquelas mans amigas que se poñen ao noso lado cando non sabemos como superar as dificultades.

E que neste pan e viño que comungamos cada domingo nos faga fortes na fe e nos encha de forza, de paz e nos dea a seguridade de que ti nos levas da man sempre.

TEMPESTADES DA VIDA

--Ti, Señor, acompañas o noso vivir cando as augas están acougadas e todo vai sucedendo en harmonía.

-Ti, Señor, estás aínda máis preto de nós cando de súpeto xorde unha enfermidade, un problema de traballo, un conflito de relación, unha morte ou calquera dificultade.

-Ti estás cando os furacáns da vida fannos sentir medo, porque se move a barca, cremos que non imos poder superar ese momento e entón dubidamos da túa presenza e do teu amor.

-Ti, que coñeces as nosas tempestades vitais, tesnos sempre involucrados no teu amor, estás a esperar que nos poñamos confiados nos teus brazos para desenvolver todos os nosos recursos e capacidades.

Ti, que cres en nós, regaláchesnos a cada un de nós un potencial infinito e fannos saír airoso de todas as dificultades.

Ti só esperas que teñamos fe en Ti, que creamos de verdade que acompañas a nosa vida e nos enches de forza para poder con todo o que a vida nos depara, sempre que saibamos que vives dentro de nós, que somos persoas habitadas, impulsadas desde dentro a ser.

Mari Patxi Ayerra

6.- ORACIÓN DE GRAZAS

Sé ti o Capitán

-Ás veces na barca da nosa vida
xorden tormentas, parece que todos se vai a pique.
Cansámonos de sementar e de seguirte,
Asáltannos dúbidas de fe, parece que estás durmido,
que te desentendes de nós cando nos afundimos.

-P- Pero ti, Xesús, pos calma nos nosos medos,
e disnos: “aínda non tedes fe?”.
E ti, Xesús, segues aí ás veces calado ou escondido
pero sabemos que sempre nos acompañas
cando non atopamos respostas,
a soidade axéxanos, ou a sorte abandónanos.

-Si, ti Xesús, segues acompañándonos
e convídasnos a “pasar á outra beira”,
á beira da confianza, a superar os medos
que nos paralizan e a ter fe porque todo está seguro,
pois cada comunidade e cada persoa está nas túas
mans.

Sé ti o capitán, toma ti o temón das nosas vidas.

**DOMINGO 12º do
TEMPO ORDINARIO
FELIZ DOMINGO!**